A közp. választmány megalakitása után a főispán az elnökséget polgármester urnak engedvén át, eltávozott.

Következett á jövő évi költségvetési előirányzat, melynek csak egyes pontjaira tétetett észrevétel, azután elfogadtatott. — Az adóvégrehajtók létszámának jövő évre való meghatározása, a tanács tervezete szerint szintén elfogadtatott. Molnár István hajdunak, ki a várost 57 esztendeig hüségesen szolgálta, évi 220 frt kegydij szavaztatott meg. — A bevehetetlenné vált 935 frtra menő közmunkadij törlése határozatba ment. Rőzsebiztosoknak Nagy Mihály és Orosz József 28 szavazattal a Vértessi és Alföldi 27 szavazata ellenében, megválasztattak.

Midőn még polgármester ur a közgyülés tagjait a beállott ünnepre templomba meghivni sziveskedett, a gyülés feloszlott.

— **Uj élczlap.** Don Pedrő (Bartók Lajos) ügyes humoristánk, ki a Nikó Lina-féle affaire miatt megvált az Üstököstől, hol már évek óta gyönyörködtette pattogó élczeivel a közönséget, egy uj élczlapot indit ujévtől, felelevenitve régi „Bolond Istókját.“ A „Bolond Istóknak“ kép dolgában Jankó János és Vastagh György lesz a gondviselője, a szellemiekben pedig, hogy kitünő és ellenzéki irányu lesz, kezeskedik a szerkesztő neve. Melegen ajánljuk olvasóinknak. Az előfizetési dij (egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt) a „Bolond Istók“ kiadóhivatalába, Budapest, himzőutcza 1. szám küldendő, legczélszerübben posta-utalványnyal.

— **Legujabb.** Budapesten s a vidéken szorgalommal kutatnak, hogy lázitás czimen kit fogjanak még el Verhovayhoz ?! Az erőszak tehát lesben áll. Kutyavilág karácsonyra.

A szerkesztő nyilt postája.

— **Boldog ünneplést** t. olvasóinknak s t. munkatársainknak! **Csenger.** Hasonlóképen kivánom! **Siroka.** Ünnep után. **Budapest.** Irjatok minél kimeritőbben. H. L. 29-re a mit igértél.

Felelős szerkesztő:
SZATMÁRI KÁROLY.
Szerkesztő lakása: kismesterutca 1385. sz. a.)

...nitura és karperec.

Kitüntetés a bécsi világkiállitáson

...i és ujévi
...ÉKOK!

...a szegedi országos kiállitáson a

...LÁSZLÓ

...ékszerész
... Szikszay ház alatt.

...k gazdagon felszerelt ékszereit a ... mindenféle ócska ékszerek ja... szerinti átalakitását elfogadja.

...gyorsan eszközöltetnek.

Tisztelettel
...Veres László,
...y- és ékszerész Debreczenben.

Ezüst evő eszközök.

...ertyatartók.

Kitüntetés a szegedi országos tárlaton

...Z és BEKE
... terme Debreczen,
...let XI. sz. a.

...ényre ajánljuk:
Férfi czikeket olcsó áron.

Fehér finom chiffon ing. sima elejü		1.50—2.70
„ „ „ „	hajt. „	1.45—2.50
„ „ „ „	himz. „	2.50 felj.
Szines finom creton ingeket		1.55—2.—
„ „	oxford „	2.15—3.—

Pamut és vászon lábravalókat
Pamut és czérna férfi harisnyákat
Férfi nyakkendőket és nadrág tartókat.
Legujabb divatu gallérokat és kézelőket
Ugyszintén inggomb garniturokat.

...at; divatos női reggeli fejkötőket; legujabb ... és méterrel; diszitő kalap tolakat; diszitő ...alapvirágokat; divatos diszitő gomb, zojt és ...pamutol; selyem és bársony szalagokat; szi...in, organtin, schirting, szatin és mindenféle ... és czérnákat és több itt elő nem sorolt pi...

...figyelmébe **Treu-Nuglisch & Comp.-féle illat-**

...sát esedezve maradtunk

teljes tisztelettel
ROCHLITZ és BEKE.

...i Dániel örökösei könyvnyomdájában.

1877. IX. évfolyam. 250. szám. Csütörtök, deczember 27.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilttér“-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

FELHIVÁS ELŐFIZETÉSRE.

A „DEBRECZEN“
JÖVŐ ÉVVEL 10-IK ÉVFOLYAMÁBA LÉP.

Büszke önérzettel tekinthetünk vissza ennek multjára. A változandó idők s a változott emberek nem térithették le azon sziklatalajról, a melyen eleitől fogva müködött: **a magyar nemzeti önállóság s függetlenség** dicső alapeszméjéről.

Ezuton fog a „**Debreczen**“ haladni továbbis.

Terjedelmesebb előrajzot jövő müködésünkre nézve adni feleslegesnek tartjuk. Multunk legyen biztositéka jövőre!

Előfizetési ár marad az eddigi. **Egy évre 10 frt, fél évre 5 frt, évnegyedre 2 frt. 50 kr.**

Hazafias tisztelettel ajánljuk a „Debreczen“-t a n. é. közönség becses figyelmébe és hathatós pártfogásába.

Debreczen, 1877. decz. hóban.

Patay István,
a kiadó-tulajdonos párt elnöke.

Szatmári Károly,
a „Debreczen“ felelős szerkesztője.

Tartuffe szelleme.

Átalános volt eddig a hiedelem országszerte, — bár alaptalanul, — hogy igazságszeretőbb ember s elfogulatlanabb parlamenti elnök nem is képzelhető, mint a mi Ghyczy Kálmánunk. Csanádi Szontagh Pál ur sem állt eddig Machiavelli hirében. Ismerik őt mindenütt, mint Tisza Kálmán ur személyes barátját, s hü mamelukját, de cselszövő intrikusnak soha senki nem képzelte őt magának.

Már a mi az elsőt, — Ghyczyt — illeti, bátran lehet mondani, hogy a közvélemény ritkán csalódik egy emberben annyira, mint a jámbor képü képviselőházi elnökben.

Az a népszerüség, mely Ghyczy Kálmán ur személyét az országos kultusz divattárgyává tette, egyénisége szeretetreméltó, minden követelő modortól ment tulajdonságaiban, mondhatnók: szerénységében, főképen pedig magán-jellemének kristálytiszta szeplőtelenségében leli magyarázatát.

Minden dicsérendő, s általunk is tiszteletben részesülő tulajdonsága daczára, habozás nélkül merünk kifejezést adni, azon meggyőződésünknek, hogy parlamentünk még keresve sem találhatott volna alkalmatlanabb embert a képviselőházi elnöki tisztségre, mint a minő Ghyczy Kálmán.

Ghyczy Kálmán urnál buzgóbb pártember nem is képzelhető, s e tulajdonságát véve kiindulási pontul, a „szabadelvü párt“, melynek Ghyczy Kálmán ur testestől-lelkestől hive, saját érdekében helyesebb választást nem is tehetett volna.

Ám — véleményünk szerint — ily fontos tisztség betöltésénél soha sem volna szabad a kortes érdeket döntő érvnek tekinteni, hanem azt, hogy a megválasztandó elnök személyiségében, a mennyire ez lehetséges, nyugodjanak meg az ellenzéki pártok is. Csak oly ember alkalmas parlamenti elnöknek, kinek elfogulatlansága a pártérdeken felülemelkedni képes.

Ghyczy Kálmán ur pártszenvedélyéről legujabban fényesen tanuskodik a képviselőház deczember 17-ki ülésében tanusitott magaviselete.

A miniszterelnöki palota előtt elkövetett kihágásban: az ablakok betörésében, Ghyczy a miniszterelnök képviselői immunitásának megsértését látja. Ehhez nem kell bővebb kommentár.

Azt tudja mindenki, hogy e kihágás éle a miniszterelnök, s nem a képviselő ellen volt intézve; csak a képviselőházi elnök ur, ki Helfy képviselő lakásának megrohanásával szemközt oly meglepően, lanyhán viselé magát, ez esetben a képviselői immunitás ellen elkövetett merényletet lát.

Szontagh Pál ur miatt is bátran hurczolhatnák el akár Kufsteinba a függetlenségi párthoz tartozó képviselők valamennyi tagját, lelkiismeretét legkevésbé sem bántaná ilynemü „ügyes“ csiny, de Tisza Kálmán ur? . . . ez már más, te paraszt! . . . Ennek csak fáklyás szerenádokban telik öröme. . . .

Oh Tartuffe! örvendj; a te szellemed lebeg honatyáink többsége fölött!

Hedry Bódog.

— **Az idők jele.** Az uj évi üdvözlet tavaly köztudomás szerint igen fontos politikai nyilatkozatok tételére használtatott fel a szabadelvü-párt elnöke és a miniszterelnök részéről! Az üdvözlés testületileg — az előleges terv szerint — az idén sem maradt el, minthogy a párt most sokkal szükségesebbnek látja, mint valaha, bizalmának kifejezését a kormány iránt, abban azonban előre megállapodtak, hogy ez alkalommal minden politikai momentumot óvatosan kerülni fognak. Tán forró a kása?

— **Szentesitett törvénycikkek.** Az 1868-ik évi XL. és 1873-ik évi WXXVII. törvénycikkek értelmében az 1878- évben kiállitandó ujonc és póttartaléki jutalékok megajánlása tárgyában; az 1867. évi XIV. és XVI. törvényczikkek, az 1869. évi II törvénycikk, továbbá a Franciaországgal 1866. december 11-én kötött kereskedelmi szerződés, az Olaszországgal 1867. april. 23-án kötött kereskedelmi és hajózási szerződés, a Németországgal 1868. március 9-én kötött vám- és kereskedelmi szerződés, és az osztrák-magyar Lloyddal 1871-dik november 18-án kötött postaszerződés hatályának ideiglenes meghosszabbitásáról, valamint az osztrák nemzeti bankkal szemben a tényleges állapotnak ideiglenes fentartásáról; az 1878-ik év első negyedében viselendő közterhekről és fedezendő államkiadásokról; az 1876. évi december hó 5-én Nagybrittániával **kötött kereskedelmi szerződés hatályának meghosszabbitásáról** szóló 1877. évi november hó 26-án aláirt nyilatkozat becikkelyezéséről.

— **Egy magyar küldöttség Chlumetzky osztrák miniszternél.** 1867. óta alig fordult elő eset, hogy magyarországi küldöttségek osztrák miniszterekhez fordultak volna valamely közügy érdekében. Egy ily eset történt a legközelebbi napokban. Tekintélyes magyarországi kereskedőkből és iparosokból álló küldöttség ment föl Bécsbe Clumetzky osztrák kereskedelmi és közlekedési miniszterhez, s egy emlékiratot nyujtott át neki a győr- szt.-pölteni vasut ügyében, előadván, mily jelentékeny pénzügyi előnyöket nyujtana az osztrák államkincstárnak is az, ha a győr-sopron-ebenfurti vasut az osztrák területen St.-Pölténig kiépittetnék.

Tiszáról s az uj kiegyezés védelméről.

(Negyedik folytatás.)

A vádak között, a melyekkel Tisza kiegyezése s igéreteinek meg nem tartásáért illettetett, mint maga is beismeri, nem utolsó helyen áll az, a mely a tulságos remény ébresztést, s a közvélemény télrevezetését veti szemére.

Tisza azonban, mindezt tagadásba veszi, novemb. 8-iki beszédében igy védekezik:“ . . bátran merek hivatkozni arra, hogy ezen házban sőt ezen házon kivül 1875-ben a választások előtt s épen valasztóim előtt nagyon óva intettem a tulságos remények alkotásától, rá mutattam a nehézségekre s azt mondottam: ne csináljanak maguknak s ne csináljanak tulságos reményeket, mert ha azokat beváltani nem lehetne, akkor a csalás igen rosszul fogna esni. Nem most mondom, nem később mondottam, hanem mondottam 1875-ben nyiltan, az egész ország szine előtt a választásokat megelőzőleg.“

Ezen állitását Tisza Kálmánnak el kell ismernünk annyiban, hogy 1875-ben „a választások előtt“ csakugyan óva intett a tulságos reményektől, csakhogy ekkor már Tisza miniszter volt, s mint miniszter — csak, hogy a kormány polczát elérhette, — a hatalomnak áldozatul hozta ezt, a minek valósitására oly sokáig törekedni látszott, s a mit oly sokszorosan, s ünnepélyesen megigért!

Igaz, hogy Tisza 1875-ben, a választások előtt óva intett a vérmes reményektől, de ugyancsak 1875 február havában ő volt az, aki kormány buktató beszédében azt mondotta: „fel kell állitani egy önálló bankot, de nemcsak egy névleg hanem valóban független nemzeti bankot!“ Ő volt az a ki még 1875-febr. havában igérte az indirect adóknál szenvedett jogtalanságok megszüntetését, s aki a külföldnek, az orsztrák protectionálistákkal szemben szabad kereskedelmi irányt hangoztatott, s végre a kinek nem kellett a védvám.

Nem jellemző-e, hogy mig Tisza, a még ellenzéki pártvezér fü-fát igért, addig Tisza a már miniszter óva int a vérmes reményektől, óva int, nem is évek, hanem nehány hónap mulva: ?! . . .

Azonban ugy látszik Tisza maga sincsen megelégedve „a remény ébresztés“ vádjával szemben felhozott fentebbi védekezésével, ugy látszik hogy mégis érzi, mikép ő, mint miniszternek készülő egyén, ahhoz képest a mit mint miniszter valósitott, egy kissé sokat igért. Erre mutat legalább, hogy fentidézett szavai után a többi között igy folytatja védekezését: „Nem lehetne-e hitelügyünk rendezése elé nagyobb reményekkel tekinteni 1875 mártius aprilisban, mint a minő bekövetkezett? Lehetett akkor még előre látni, hogy már néhány hó mulva hitelügyünk rendezésének igen jó karban, igen jó kerékvágásban lévő munkáját a keleten már kifejlődött mozgalmak meg fogják akadályozni? Lehetett-e látni, hogy azt előbb a szerb, majd az orosz háboru követi, mely mind egy-egy uj akadályt gördit épen a hitelviszonyok rendezése elé? Én azt gondolom, hogy 1875-ben bizton lehetett hitelviszonyainkat, és a velök kapcsolatos dolgok rendezését illetőleg igen sok olyant remélni, minek létesitését tőlünk nem függő politicai események gátolták meg.“

Szerencsétlennek nevezhetnők már Tisza fennebbi védekezését is, azonban ezt már bátran nevetségesnek mondhatjuk.

Tisza Kálmán ez általa keltett tulságos reményébresztés be nem válthatásának igazolására a keleti válságra, s különösen a kitört szerb háborura s orosz invásióra hivatkozik; és felejteni látszik azt, hogy fennebbi szavai szerint ő már az 1875-iki választások előtt óvott a vérmes reményektől, tehát már akkor megkellett lennie és pedig Tisza előtt ismerten azon akadályoknak, melyek igéreteinek beválthatását gátolták, — és felejteni látszik, hogy a szerb háboru csak 1876-ban, az orosz invásio pedig 1877-ben indult meg.

No már most nem kérdezhetjük-e jogosan, hogy Tisza már a választások előtt, 1875-ben látta, tudta, hogy igéreteit be nem válthatja; s ha már 1875-ben óvott a vérmes reményektől: ugy hogy tudá már 1875-ben vérmeseknek látott, tudott, mondott igéretek benem válthatásának igazolása végett, mégis csak 1876, 1877-ben bekövetkezett tényekre, háborura hivatkozni?!

— **VIDÉKI HIREK. A kolozsvári** szinházban az előadás alatt egy diszitésül alkalmazott lampion szines boritéka meggyuladt, szerencsére azonban rögtön eloltatván, nagyobb veszély nem történt. **Bicskén** egy Nagy Sándor nevü 26 éves földmives öngyilkossági szándékkal oly szerencsétlenül lőtte meg magát, hogy 3 hétig élt sebeiben. **Dr. Römer Flóris** kitünő tudósunk már elfoglalta N.-Váradon kananoki székét. Ugyanott egy 1833 óta rablógyilkosság miatt életfogytáig börtönbe zárt bünhődőnek neje gyermekei s unokái kegyelmi kérvényére ő Felsége elengedte hátra levő éveit.

Hivatalos rovat.

Debreczen, dec. 23.

Az 1873-ik évi XX. t. cz. és az annak folytán kiadott ministeri intézmény következtében a vezetésem alatt megtartott idei lóvizsgálat eredményét a magokat e tárgyban érdeklők tájékozása végett következőkben van szerencsém köztudomásra juttatni.

A lótartó gazdaság által a házankénti összeirás következtében tulajdonukat képező lovakként bejelentett mén 257, herélt 2986, kancza 1588 = 4831.

Ezek következőleg osztályoztattak: törvényesen ment lett 186, katonai szolgálatra alkalmatlan 3760, katonai szolgálatra alkalmas és pedig hátas 332, hámos 359.

Azon csikók száma pedig, melyek a jövő 1878-dik év január hó 1-én még a 4 évet tul nem haladják, teszen 194-et.

Bogdány Imre,
mezőrendőri oszt. főnök: mint hatóságilag megbizott.

Márkné-Bacsó Luiz.

Nincs többé! Oly nehéz kibékülni e borzasztó gondolattal! Hisz még csak az imént mulatott vidám kedélyének hóditó játszisságával körünkben. Még füleinkben cseng elragadó éneke. Érezzük fenkölt lelkének melegét.

De ő valóban nincs többé! Az angyalok serege megirigyelte tőlünk. S elragadá őt szemeink elől.

„Ember élete a fühöz hasonló . . .“

*

A ravatalon. Óh mily szép volt az a kedves teremtés még ott is! Becsukott szemeiről csak a mulandó álom látszott. Arczának bájait még az irgalmatlan halál sem volt képes erőszakos kezeivel széttépni.

Csak ajkainak hideg halványsága juttatá eszünkbe, hogy itt már a zord halál elhinté gyilkoló csókjait.

Gyászlepel boritá a falat. S az a diszes ravatal oly éktelennek, oly visszataszitónak tünt fel, mint a tenger örvénye, mely „hord magában halálmagot.“

Fehérbe öltöztetve, a menyasszonyi koszoruval mellén, feküdt ott az angyali teremtés.

Önkéntelenül elszorult a sziv e ravatalnál A kinos fájdalom égető könyeket facsart a szemekbe. A goldolkodó lélek lekötve maradt e kérdésnél: miért kellett ennek igy történni?

Szünetlenül volt gyászos résztvevő. Nem talált senki szavakat a vigasztalásra, mert tudta, érezte mindenki, hogy az, kit e veszteség a legérzékenyebben sujtott, — vigasztalhatatlan.

Csupán a könyek beszéltek!

*

A temetés. Karácsony első napjának délutánján zárták el szemeink elől még a halálban is tisztelve szeretett kedves lényt. Merevvé tőn a lesujtó gondolat, hogy — még porait sem láthatjuk többé!

25 tavasz remek virágát csukta el ama koporsó, mely körül a legmélyebb megihletődéssel állott volna talán még a kőszivü is.

Egy ifju legbecsesebb, megfizethetlen kincse volt az, a miért egy életen át küzdött. S midőn elérte, kiragadta kezéből az irigy halál.

Ott állott a mulandóság szomoru jelképe, a diszes koporsó már az udvaron. A részvét virágai oly dusan csillogtak le arról, mintha csak azokba is elhatott volna a közfájdalom, mely az udvart ellepő közönséget elpalástolhatlanul átlengette.

Koszoruikkal tisztelték meg a drága hamvakat: Ormódy Lajosné, id. Farkas Ferenczné, Temesváry Lajosné, ifju Farkas Ferenczné, Emmert Antalné, K. Papp Miklósné Szabó Pepi (Kolozsvárról,) Bacsó Ferenczné, Koncz Elekné, ifju Bacsó Bálintné urhölgyek, s még pár ismeretlen.

De e gyönyör sem tudta elfeledtetni, hogy azon virágos szemfedél alatt van — a legszebb virág letörve.

Révész Imre mondott remek imát a koporsó felett. Óh de a hit szava sem birt elég erővel arra, hogy vigasztalólag enyhitse a fájdalmat.

Hét hóval előbb ugyanazon derék lelkipásztor áldá még azt a szép angyalt a házasság kötésekor, s most neki jutott ismét elharsogni felette a gyászos imádságot.

Nász és gyász ily hamar!

A városi dalárda a megdicsőült lélek iránti kegyeletes tiszteletből gyászdalt zengett.

S a harangok fájdalmas kongása jelzé, hogy kész az ut oda, honnan senki vissza nem jő.

*

A gyászmenet. A siró szemek megtöröltettek, hogy a kihullott könyek uj részvétgyöngyöknek adjanak helyet. Nem könnyü a fájdalmat elfojtani.

Az ügyvédi kar tagjai felvették a koporsót. Nem tették fel a gyászkocsira a kedves terhet, karjaikon vitték. Hisz mit nem tettünk volna azon áldott lényért?!

Képviselve volt nagy számmal a menetben a társadalom minden rendü s rangu osztálya. Egy formán könyezett mind.

Fájt az elválás mindenkinek.

A kocsik beláthatlan hosszu sora kisérte a menetet.

Utközben sürü hópelyhek szállingóztak alá. Mintha az ég is küldte volna részvétnyilatkozatát az ártatlan, szelid jóságu teremtmény hamvvedrére!

Bus szivvel, fájdalmas érzéssel mentünk a hatvanutczai temetőbe, hol nagy Csokonaink porai is nyugosznak.

Azóta a két fenkölt lélek — társult az égben. —

*

A temetőben. Rémesen állott előttünk a sir, mely kedves halottunkat elfedendő vala. Zokogó résztvevők állották azt körül. Még a koporsót is látni vágyott utójára mindenki.

Már a tátongó sir szélén állott a kérlelhetetlen halál kipótolhatlan áldozata. S a fájdalom kitörése tetőpontra hágott.

A koszoruból nehányat levettek a fejfára. A közönség tódult oda, hogy csak egy borostyánlevelet is szakithasson Bacsó Luiz koporsójáról — emlékül.

Hiszen mindenki szerette őt, s mindenki tiszteli emlékét!

Az ezred zászlója.

Humorisztikus elbeszélés a katona életből.

— „A zászló a legszentebb, a mi a katonának csak lehet“ — igy oktatá egy őrmester szakaszát egy izben az „iskolázás“ ideje alatt. Nem a legszabályosabb irályban fejezte ugyan ki magát; egy nyelvtudós iveket tudna teleirni e kifejezésben rejlő syntacticai hibák fölött, de hát az őrmester is, mint az a müvész, ki veres mellényben jelent meg egy temetésen s igy mentette magát, hogy: „szive azért fekete gyászt öltött,“ nemigen nézte a külső formát, csak a lényeget, a dolog velejét, ez pedig igy is érthetőleg van kifejezve.

— Mi hát a legszentebb a katonának? riad rá a sor szélén álló közvitézre Takaros Bálintra, miután ama fentemlitett katonai szabályt többször egybekapcsolva honszerelemtől lángoló magyarázatokkal elmondta — Takaros Bálint azonban amilyen csinos, olyan szórakozott volt, s mivel azalatt is, mig az őrmester a zászlóról beszélt, mulatságosabbnak látta a kaszárnya egyik kéményén gyönyörü gomalyogban felszálló füstöt bámulni, persze a hozzá intézett nem épen gyöngéd hangzásu kérdésre, ugy nézett az őrmesternek nemes gerjedelmekben lángoló arcára mint egy kába birka.

— Mit rágok én már itt vagy négy órá-a a magok szájába he?!

— A . . . . szentet.

— Enyje azt a szent . . . . stb. Itt természetesen nagyon alkalmasnak látta az érdemes altiszt az egész lauretaniai litániát méltó haragjának kiöntésére eszközül felvenni. — Mi hát az a szent, rikácsolá tovább.

— A zászló!

— Hogy mondtam én az egészet?

De már itt megakadt Takaros Bálintnak a nyelve. Ily nagy mondat kifejezése nem ment nála könnyen, különösen mikor másutt járt az esze, s az izmosságára nem külömben előadói képességére, rendkivül sokat tartó őrmester ugy a gallérjára tette markát, hogy ütésnek is beillett volna.

Elmondta neki még 6-szor azután mialatt olyan közel állott hozzá, hogy keményre pedrett pajuszszával majd a szemeit kiszurta. Tudta is a mi Bálintunk az igéket; de mert a józan ész mellett egy kis becsületérzése is volt az őrmester czirógatása folytán pedig szemei még minduntalan szines karikákat hánytak: néma maradt mint a hal. Talán még akkor sem ad hangot, ha az őrmester mint igéré, a fogait egyenként szedi ki dróttal.

Képzelhetni mennyire bántotta ez a nemes altiszt auctoritását s miután az állat- növény- és ásványországból meg máshonnan is szedett mindenféle epitethonokkal felsallangozott káromkodását eldörögte és az összes legénység előtt megemlité, hogy már 13 esztendeje képezi a katonákat emberekké s tanitja a hadiszabályokat ismét Takaros közvitéz elibe áll:

— Tud kend irni?

— Egy kicsit.

— No hát, hogy azt ne higyje, hogy én rajtam ki fog, vagy hogy tanitni nem tudok; majd megtanitom én azt a jégen kopogó árgyilus . . . . . mindenit az anyjának, le fogja nekem holnap reggelre ezt hogy: „a zászló a legszentebb a katonának a mi csak lehet“ 100-szor egymásután irni, érti? De ha le nem irja mindegy betüig akkor azt a . . . . . . S itt természetesen ismét következett az igért kinzó büntetéseknek egymásután alkalmazandó végtelen sora az illő hangfestő szavakkal ecsetelve.

A tanitásnak ezzel vége volt, a szakasz eloszlott, ki-ki egyéb dolga után látott vagy ha nem volt rágyujtott, ágyára dőlt vagy fütyörészett. Csupán szegény Takaros Bálintnak nem volt pihenője. Bensőjében elkeseritve, ráadásul még oly feladattal terheltetett, mely miatt biztosan nézhetet elébe az ujabb szitkoknak és arc-cirógatásoknak. — Egy üres szobába zárva jó ideig ábrándozva nézett ki az ablakon a füstre, melynek könnyen fölszálló gomalyogja neki oly nehéz munkát juttatott osztályrészül. Szeretett volna annak ködleplén babályához szállani, ki nem is gondolja, hogy a haza iránti köteles hadszolgálat teljesitésének mily különböző módjai vannak, hogy nemcsak fegyvert de még tollat is kényszeritnek a közvitézek kezébe; mily türelemmel kell elviselni egy kondásból lett káplár szeszélyeit, — mert a hazaszeretet engedelmességet követel. Még egy párt sohajtott aztán hozzá fogott sypsiphusi munkájához. Legelőször is irószerekről kellett gondoskodnia; mert az őrmester rangján alólinak tartotta volna ilyesmikkel egy közlegénynek szolgálni. Az asztal fiókjában talált össze vissza hányt papirokat, melyekből a legalkalmasabbat kiválasztotta. Érdemes leirni. Valami dohánybeváltó hivatali félig beirt de legutóbb már turó takarónak használt iv volt ez. Bálint vitéz a térdein lassan kisimitgatta gyüréseit s azután kalamárist keresett. Az ablakban nagy számmal állottak többféle gyógyszertári de leginkább (bizonyosan a hadnagyocskák részére, hogy karcsuak legyenek) budai vizes üvegek, most már persze üresek, hogy aztán tenta lesz e valamelyikben az volt az aggasztó kérdés. Bálint rázza szaglálja nézegeti őket egyenként. Egy csorba üvegcsének fenekén elvégre megpillantott valami fekete aljat. Pipatisztitójával megérinti; de mily nagy volt szomorusága midőn folyékony anyag helyett kopogó talajra talált, mely egykor az üveg szinéből gyanithatólag cseppfolyó állapotban volt; de az emberek kegyetlenségén kik őt mindig csak szurkálták elkeseredve most a keményszivüség rideg jelmezébe burkolódzott. Bálint azonban leleményes volt, addig köpködött a kőkemény anyagra, mig az őt megszánva irányában könyörületes érzelmekre olvadt. Papir tenta tehát már volt; még csak egy kellett — penna. A papirok közt kaparászván, ez is csakhammar akadt (még is csak igaza volt hát az őrmesternek, hogy a szobába vannak iróeszközök.) — természetesen két felé állott a hegye, mit Takaros vitézünk ugy reparált meg, hogy többször az asztalba bökte minek folytán habár görbe de legalább összeálló lett.

(Folyt. köv.)

Majd elnyelte a sir a gyászos koporsót. A fájdalom megkövült lelkünkben.

És vettettünk rá mindnyájan egy-két kapapaföldet. Hisz megérdemelte tőlünk, a ki életében annyira birta közszeretetünket.

S aztán odahagytuk az ujonan domboruló sirt, a megboldogult lélek feledhetlen emlékét hozva magunkkal.

*

A méltán gyászoló férjtől a következő sorokat vettük:

Azon általános részvétért, melyet e város nemes lelkületü lakói, különösen pedig a helybeli dal- és zene-egylet tagjai szives közreműködésökkel, felejthetlen emlékü kedves nőm **Márk Endréné** szül. **Bacsó Luiza** temetése alkalmával kimutattak: fogadják mindnyájan ugy a magam, mint rokonaim nevében is forró és hálás köszönetemet.

Debreczen, 1877. decz. 27.

Márk Endre.

*

Isten veled, korán elköltözött földi angyal!

Legyen könnyü s enyhet adó a sir, mely feletted a méltatlanságtól szégyenkezve domborul. —

Isten veled!

Kitörülhetlenül van bevésve drága és kedves emléked bánatos szivünk érztáblájára. A ki iránt szeretetünk oly határtalan volt, azt nem felejthetjük soha.

Isten veled! Isten veled!

Steinacker Sándor hangversenye.

— Tartatott deczember 26-kán a „Korona" czimü vendéglőben. —

A művészet bár nincs országhoz kötve, mert hazája széles e világ és a művész nyelvén értenek mindenütt, a hol csak a szépnek érzete lángol a kebelben, minthogy a művészet lényege, ha itt ott nemzeti ruhát ölt is fel magára, mindig egy: a nemesnek és magasztosnak szép alakban kifejezése: mégis nem tagadhatunk el magunktól e tekintetben sem egy kis patriotismust, hogy tudniillik a honit, a földit még a művészet terén is mint olyat, melyet magunkénak mondhatunk, nagyobb lelkesedéssel karoljuk fel. S innen van, hogy mig egy Menter, Remmert és Leitert művészetére bámulattal tekintettünk Steinacker Sándort szeretettel hallgattuk. Minélfogva ha a hangversenyzett művészi játéka már magában véve is az irigység minden szavát elnémító bájjal nem tündökölnék, még tartanunk kellene attól, hogy felőle mint városunk polgára és általán kedvelt művészünkről elfogultan fogunk itélni. S ha csakugyan az elfogultság ömlengő frázisaival, ferdusi nyelven magasztalnánk is kedves művészünk bravourral előadott darabjait, az izléssel összeállitott müsorozat és készültségben egymást felülmuló jeles tanitványait: vajon még akkor is eleget mondanánk-e dicséretére?

Hogy Steinacker Sándor már régóta, mint egyedül hivatott virtuoz elnököl városunk zeneértői között és mint zongora-tanár is egyike azon keveseknek, kik tanitványaikban a mühajlamnak müvészettel fölnyujtása által magasabb képzettséget kifejleszteni tudnak: az városunk müértő közönsége előtt jól ismert tény, tény mely iránt való meggyőződésünkben a tegnapi hangverseny csak ujabban megszilárditott. Hogy ne lettünk volna előre meggyőződve a hangverseny legfényesebben sikerülte felől midőn annak rendezője Steinacker Sándor volt. Valóban nem kevesebb megnyugvás, mint érdeklődéssel néztünk a ritka élvezetet igérő estnek eléje.

A müsort lapunk már közölte. A hangversenyző előadott remek darabjai közül különösen a „Magyar Rapsodia" (Liszttől) teljesen elragadta a közönséget. A mester dicsőségének mig egyfelől emeléséhez járultak jeles tanitványai: Fischer Anna, Halmágyi Lilla, Riedl Erzsike, Szepessy Gizella, Klobu sitzky Erzsike és Löwenberg Fanni kisasszonyok, addig másfelől méltán osztozott abban több tehetséges mükedvelő, mint Steinackerné Horváth Vilma, Zivuskáné Gáspár Rózsa, Ajtayné Pérchy Ilona urhölgyek nemkülönben Hitessy Lajos, Heine Vilmos, Sajó György és Biró József urak összhangzatos énekökkel.

Az előadott darabok közül, melyek kiváló tetszést arattak, megemlitjük a „Lucia" dalmüből zongora kiséret mellett énekelt gyönyörü „Hatost" — Traviatta egyik karénekén kivül az összes zeneszerzemények között alig találunk szivhez szólóbb, magasztosabb zengzeményü melodiát, mint amaz emlitett „Hatost" Luciából. S nem tudjuk a rendező müizlését dicsérjük-e, hogy bennünket e ritka szépségü dallam halhatásában részesitett; avagy kellemes bariton hangját, melylyel az összhang fönségét emelte. A darab frenetikus tapsvihart idézett elő, mely mindaddig szünni nem akart, mig a kedves dallam ismételve nem lett.

Emlitsük-e, hogy a zeneterem a legdiszesebb közönséggel szinig volt megtelve? — Hisz épen annak óhajtása volt kedvelt müvészet öndicsőségében ragyogni látni.

A hangverseny $^1/_2$10-kor ért véget, de nem ám az est ünnepélye; mert a tüzvérü fiatalság fölhasználva a jó alkalmat' ráhuzatta Oláh Józsival a talpalá valót, és igy egy kedélyes táneczmulatság zárta be a hangverseny édes benyomásai által különben is felejthetlenné vált estét.

H—n. S—r.

Tisztujitás.

Hajdumegye törvényhatóságának bizottsági tagjai holnap tartják **tisztujitó közgyüléseket**.

Szerencse fel! Az uj, s legmagyarabb megyétől méltán várhatjuk, hogy **olyt iszti kartalakitson**, mely minden tekintetben **mintaképül szolgálhasson**. Erre nézve a szellemi erők nem is hiányoznak a megye területén.

Fődolog: **ezeket jól megválasztani**.

A kijelölő bizottság ma ülésezett. Az alispánságra egyedül Veszprémi Gáspár, a mostani alispán, az ujvárosi szolgabiróságra is csak a jelenlegi szolgabiró, a nádudvari járás orvosi állomásra is csak egy jelelentkezett. A főjegyzőségre két pályázó van, egyik a mostani főjegyző. A többi állomásra szép számmal vannak jelentkezők.

Ugy tudjuk, hogy a kijelölő bizottság egy-egy állomásra négy egyént ajánl, hogy a választás annál kevésbé korlátoztassék.

Az ujmegyére holnap mindenesetre nagy nap vár. Most tartja első tisztujitó közgyülését. A bizottsági tagoktól függ, milyen legyen a megye?

Szerencse fel!

— BUDAPESTI HIREK. A királyi család a karácsonyi ünnepeket Gödöllőn tölté. A király 28-dikán Valeria főherczegnővel Budán fogja tölteni az uj évet. **Rudolf** trónörökös szinte Gödöllőre utazott az ünnepekre. **Az orvosok bäljára** a meghivók már szétküldettek. **Sáposs Antal** zene-tanár a redoute kistermében nyilvános matiné-et tartott képzettebb tanitványaival s a beléptidij jövedelmét a m. gazdasszonyok árvaháza javára ajánlotta föl. Hangversenye igen látogatott volt. **Lelencz.** Janicsek József a dobutcza 23. szám alatti házmestere, háziasszonya lakása előtt egy 15—16 hónapos leánygyermeket talált kitéve. A gyermeket menhelybe vitték.

Csatatér.

— Muszka-török háboru. —

A krétai fölkelők nemzetgyülést hivtak össze, egy ideiglenes kormány megalakitása végett.

*

A Jávormenti szerb csapatok megverettek; 2000 orosz, kik Belgrádsik mellett a szerbekkel egyesülni akartak, heves ütközet után szintén megverettek.

*

Szulejman pasa Konstantinápolyba érkezése megerősitette a hadi pártot. Szulejman ellenállást ajánl a végletekig s a nagyvezér hasonló nézetben van.

*

A „Times" szerint a szultán kijelentette, hogy ő kész volna megnyitni a Dardanellákat az orosz hadihajóknak, ha nem tartana Angolország ellenzésétől. Az angol nagykövet biztatja a szultánt, hogy inkább folytassa a háborut, mint a Dardanellákat megnyissa, mert Angolország utóljára is segiteni fogja.

*

A szerbek a Nissel szomszédos magaslatokon bastiónokat állitottak fel, és miután a körüli falvak lakóit eltávolitották, egy ágyutámadást készitenek elő Nis ellen. Novibazár parancsnokának egy távirata szerint a határt átlépő szerbek fegyvereket osztanak szét a lakosság között. Egy örmény lap betiltatott miután a kereszténynek a polgárőrségben való részvéte ellen irt.

*

Azt hiszik, hogy az orosz főhadiszállás közelébb Bogotról Yelvibe fog átköltözni. A legutóbbi hózivatarok által megrongált dunai hidak ismét helyre állittvák.

*

Az oroszok néhány helységet elfoglaltak az erzerumi sikon; a város körülzárása valószinü. A szultánnál nagykövéti ranggal alkalmazott Kidinil bej közelebb Egyptomba utazik. Muktár pasának egy f. hó 22-ről kelt erzerumi távirata ezt jelenti: Miután az oroszok az erzerumi siksáigig nyomultak elő, török lovasság küldetett ellenük, a mely azonban tekintettel az ellenség tulerejére, **visszavonult a küzdelem elől**. Az oroszok ismét erősitéseket kaptak. Ott nagy hideg van.

UJDONSAGOK.

*** T. előfizetőink becses figyelmét felhivjuk a lapunk első rovatában olvasható előfizetési felhivásra, s kérjük mindazokat, kik előfizetéseikkel még hátrányban vannak, a pénzek azonnali beküldésére, valamint kiknek előfizetésök e hó végével lejár, az előfizetés mielőbb leendő megujitására. Tisztelettel a „Debreczen" kiadóhivatala.**

* **Az egyháztanács** folyó év és hó 29-ik napján d. u. 3 órakor gazdasági ülést tart, melyre az egyháztanács t. tagjai meghivatnak.

* **Mulassunk!** A függetlenségi-kör jan. 17-diki táneczvigalmára már megkezdetett a meghivók szétküldése. Bizonyára e bál eddigi jó hirnevéhez méltó leend. Balázs Kálmán muzsikál. Tánczra fel népeink!

* **Adományozás.** Sipos Eszter kisasszony egy csomó tépést s egy forintot adott a török sebesültek számára. Fogadja köszönetünket.

* **A roncsoló toroklob** folyvást veszi áldozatait városunkban. Tegnapelőtt este veszitette el e betegségben helybeli kereskedőnk Michelstädter Henrik egyetlen kis leánykáját Szerénát. Az elhunytnak temetése nagyszámu résztvevő közönség jelenlétében ma délelőtt ment végbe. Nyugodjanak porai békében!

* **A debr. iparos ifjak** egylete tegnap tartotta meg közgyülését. Elnökké választatott Stiber János; titkár lett Szabó Antal szerkesztő.

* **Hajtóvadászatot** rendeztet a vadásztársulat folyó hó 30-án az-az vasárnap a savósguti erdőségben. Gyülekezés az erdőségi városi fogadónál reggel $^1/_2$9 órakor. Ezen különben is jó vadászterületen, jó eredmény és mulátságra számithatnak a vadászok. Egyébként ezen vadászat részleteinek megállapitása és még egy másik hajtóvadászat kitüzése végett, mai napon este 6 órakor a jegyzői hivatalban választmányi ülés tartatott.

* **Eljegyzés.** Tegnap este tartotta eljegyzését Schwarcz Károly kereskedő Szatmárról, helybeli lakos Róth Móritz kedves leányával, Róza kisasszonnyal.

* **Könyörületes szív.** Leblovics János helybeli pék a debr. ref. kórház szegényei számára a karácsony ünnep alkalmából 140 kalácsot volt szives adományozni. E szép tett nem szorul dicséretre.

* **A debr. tatus quo** izr. hitközség folyó hó 25-én tartá elnökválasztási közgyülését, mely alkalommal a hitközségnek, több éven át közmegelégedéssel müködött elnöke Katz Jakab ujolag és egyhangulag választatott elnökké.

* **Éljen a jó kedv!** A csizmadia ifjuság bálja január 19-én lesz a „Koronában." A kerékgyártó ifjuság a „Bikában" jövő hó 26-dikán bálozik.

* **Nyilt köszönet.** Graefl Györffy Róza bárónő nagysága az árvaház szükségének pótolására 10 forintot küldött fogadja kegyességéért az árvák nevében hálás köszönetemet Kaeskoviesné.

Utólsó posta.

— Rémhir. Az utóbbi miniszternács elhatározta, hogy a népgyülések és szabad sajtó megszoritására nézve intézkedik. Hát már saját árnyékától is fél a kormány?

— A porta Milánt trónvesztetnek s hitszegőnek mondja mai kiáltványában.

— Verik a rácokat. Javornál a határon tul kergették e sepredéket a törökök.

— Egész Görögországban harcziasan tüntet a nép. Lámiában a katonaság is csatlakozott, a tüntetésekhez éljenezve a háborut.

— Páris. decz 26. A „Temps", külföldi lapok hireit czáfolva, azt mondja, hogy teljesen bizonyos, miszerint a franeia kormány a keleti kérdéssel szemben nem akar kilépni tartózkodó álláséból s nem akar aktiv szerepet játszani, a mit egyébiránt az ország sem engedne meg.

A szerkesztő nyilt postája.

— **Lőcse.** A vers nem közölhető. Más nemfit szivesebben vennék. **Bécs.** Köszönöm. **Budapest.** Soká jön a vigjáték. **Kisujszállás.** A bankett folyt még?

Felelős szerkesztő:

SZATMÁRI KÁROLY.

(Szerkesztő lakása: kismesterutcza 1385. sz. a.)

Hirdetmény.

Közhirré teszem, miszerint Özvegy Gázsy Imréné Elek Anna urhölgy debreczeni szent-anna utczai $^{13}/_{2547}$ sz. a. uri lakháza, mellék épületei, ondódi földjei és városi failletményével 1878 évi pünkösdtől bérbe és haszonbérbe kiadó, a kivétel iránt értekezhetni velem Nyiregyházán.

Molnár Pál,
megbizott ügyvéd.

491. 1—3.

Karácsonyi és ujévi ajándékok!

Uj diszmű és nórinbergi áru kereskedés

Ormós Ferencz

fióküzlete

Debreczenben a főpiaczon Scheer Bernát ur házában a „BIKA" szállodával szemközt.

Rendkivüli gazdag választék!

Ajánlja

ujévi ajándékok

boszorkésóro

legujabb bőr-, fa-, ércz-, papirmaché játékszerek és más legkülönfélébb diszmü árukkal és oly e szakba vágó czikkekkel — melyek részint házi czélszerüségi, részint gyönyörködtető, meglepő rendeltetéssel birnak — a nagyérdemü közönségnek szives látogatását kéri

tisztelettel

Ormós Ferencz,
norinbergi és diszmüáru nagy kereskedés
tulajdonosa Bécs, Szent-Istvántér 3. sz.

350. 19—60

A legutányosabb árak mellett!

Karácsonyi és ujévi ajándékok!

Jélige: Vizsgáljatok meg mindent s a legjobbat alkalmazzátok.

Korcsmárosok s bortermelők nyissátok fel szemeteket!

Épen most jelent meg „A bor-szabályzó", a leghübb és legmegbizhatóbb tanácsadó a legbiztosb és legjobb bor-javitó-, nemesitő és szaporitó eljárásról, mely által ha legtisztább természetes bor már a hordókban van, legalább is még kétszer annyi bor, jelentékenyen jobb minőségből éretik el. Leggyakorlatibb utmutatás leászkolt, meg fiatal borok nemesitése és szaporitására és csekély, rosz, állott óborok javitására. Különösen alkalmas minőséget illető rosz bormérések alkalmával. Biztos és jó eredményért kezesség vállaltatik. Száz meg száz bizonyitvány fekszik előttünk, melyek mind erősitik- hogy csakis az eljárás az egyedüli legjobb, leggyakorlatibb és legegyszerübb s vevőink közül igen sokan csakis e könyvnek köszönhetik mostani jóllétöket és gazdagságukat. Főnebbi munka igen könnyen érthető stylben van irva, s azt minden laikus, sőt minden gyermek is pontosan megértheti, egyébiránt készek vagyunk még közelebbi felvilágositásokat is adni, dij nélkül, ha tisztelt vevőink előtt valamely pont homályosnak tünnék föl. Ára 3 frt. Megrendelések kéretnek utánvét vagy az összeg előzetes beküldése mellett intéztetni, a következő cim alá:

„A Bor-szabályozo"
465. 6—6 kiadóhivatala.

Wien, Taborstrasse, Hotel zum „schwarzen Adler.

Szerfelett figyelemre méltó tüdő betegek és megrögzött köhögésben szenvedőknek; ezen eddig a maga nemében egyetlen feltünő gyors hatásánál fogva a legkitünőbb sikerrel koronázott gyógyszer: tüdő-hurut, nyálkásság, minden tüdővészes bajok, nehéz légzés és köhögés ellen:

„Dr. Miller mohónövény nedve"

Százak köszönő iratai bizonyitják ezen szernek feltünő, hasznos és gyors hatását, ugy gyermekek, mint felnőtteknél.
Egy eredeti tégely ára 50 kr.

„Dr. Miller óvbalzsama
görcsök ellen"

Bécsben 1868-ban vegytanilag megvizsgáltatott: — a legrövidebb idő alatt megszünteti a legmakacsabb gyomor-görcsöt, puffadást mell- és szivszorulást.
Egy nagy üveg ára használati utasitással 1 frt 50 kr. — Kis üveg 80 kr.
Valódi minőségben következő raktárakban kapható:
Debreczenben: Stenczinger Károly fűszer üzletében, Budapesten: Édeskuty L. — Egerberben: Schuttay L. és Koller L. gyógyszertárában; — Miskolcon: Dr. Cáthy Szabó gyógyszertárában; Nyiregyházán: Fischer J. gyógyszertárában; — Késmárkon: Kiss Gy. kereskedésében: — Kassán: Wandraschek Gy. és Griesfeld uraknál.

410. 2—6.

MENTSÉG

köhögés, rekedség, torokbajok és mindennemü nyálkásodás ellen a legbiztosabb és orvosi tekintélyek által a legajánlottabb gyógyszer egyedül:

Egger Codein-mell-czukorkái,

kapható eredeti papirtokban használati utasitással 25 kr., 50 kr, és 1 forintjával **Mayer Sándor** gyógyszertárában „a szent háromsághoz" **Esztergomban**, valamint a gyártónál

EGGER Á-nál.
Budapest, Erzsébettér 3. szám.

Kivonat a 12.000 bizonyitványból:
9785. szám Egger A. urnak Budapesten. Örömmel és lelkiismeretesen bizonyitom Codein-mell-czukorkái kitünő jó hatását.

Asbóth V.
450. 5—6. az 50-ik gyalogezred karnagya.

1878.
IGÉRVÉNYEK

hitelsorsjegyekre	bécsi sorsjegyekre
$4^1/_2$ frt és bélyeg.	$2^1/_2$ frt és bélyeg.

A kettő együtt csak $6^1/_2$ frt és bélyeg.

Főnyeremény **400000 frt** Főnyeremény

huzása már 1878. január 2-án.

Mindennemü bel- és külföldi eredeti sorsjegyeket, arany és ezüst pénzeket legujabb öntvényekben ajánl

Karácsonyi és ujévi ajándéknak.

A MERKUR váltóüzlet kiadóhivatala.
Bécs, Wollzeile 13. 478. 5—12.
Ch. Cohn.

100 frtot

és még többet igér egy jó hirben álló ház: ügynökök. tanitók, magán egyének és nyugdijasoknak havi mellékjövedelmül. Pályázatokat (csak német nyelven) A. B. C. 241. sz. a. továbbit Daube G. L. és társa kiadóhivatala Wien, I., Singerstrasse Nr. 8. 460 4—15

TARBAY JÓZSEF

óràs

DEBRECZENBEN,

főpiacz gzóf Degenfeld házában.

Ajánlja a nagyérdemü közönségnek jól berendezett óraraktárát mindennemü uri, és női, arany, és ezüst zsebóráit ugyszinte mindenféle fali inga (Pendil) irodai, ráma, zenélő, ébresztő, üveg alatti 14 napig járó s ütő franczia, s több másféle itt elő nem sorolt óráit jutányos árakon; s miután raktáramat az első forrásokból szerzem be, épen azon az árakon árulhatok, mint bármely fővárosi órás azzal az előnnyel, ha a t. közönség itt vásárol látja, hogy minőt vesz és a jótállást helyben igénybe veheti, nem szükséges postán vissza küldözgetni s ujabban költeni reá.

Figyelmeztetem egyszersmind a. t. közönséget, miszerint a lapokban lármázó bécsi svindlereknek hitelt ne adjon, miután azoknak czéljokra a jó hiszemü vevőket megkárositani, ezt bizonyithatják azon egyének, a kik már azoktól hozattak s használni nem tudják azon tárgyakat.

Teljes tisztelettel

480. 3—3. **Tarbay József.**

Kiadó tulajdonos: a debreczeni függetlenségi párt.

Debrecen, 1877. Nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.